

Milyen tudás állítható elő az olvasás, a számítás és az ábrázolás gyakorlatainak együttes alkalmazásával? Milyen szerepet játszhatnak a számok és az ábrák az irodalomtörténet-írásban, és hogyan járulhatnak hozzá a bölcsészettudományok a számok, adatok és ábrák által uralt világunk megértéséhez? A könyv első része a tudástermelés alapvető technikáinak kultúrtörténetét vizsgálja, és azt, hogy ezeket mennyiben lehet hasznosítani az irodalomtudományban. A második rész százötven magyar regény elemzéséből kiindulva tár fel stílus- és eszmetörténeti folyamatokat a magyar irodalomban a 19. század elejétől a 20. század végéig. A nyelvi elemek gyakoriságelemzésével, az egyes szerzőkre és korszakokra jellemző mondatok újfajta leírásával az irodalmi szövegek stílusára és irodalomtörténeti helyére nézve is új belátásokhoz juthatunk. Ezért olvashatunk ebben a kötetben többek között Eötvös József körmondatairól, Déry Tibor hasonlatairól, Nádas Péter ellentétes tagmondatkapcsolatairól, Kertész Imre magyarázatairól és Mészöly Miklós prózájának sajátosságairól. A digitális bölcsészeti elemzés mindeközben nem az irodalomtudomány hagyományos értelmező tevékenységének alternatívájaként, hanem annak továbbfejlesztéseként és kiegészítéseként tűnik fel.

SZEMES BOTOND

**Digitális irodalomtudomány.
Olvasás, számítás és ábrázolás
egysége az irodalmi elemzésben**

2024 | 252 oldal | 165x235
ragasztókötés | 4900,- forint
ISBN 978-615-6535-10-8

